

Sygn. akt III Kow.211/17el

POSTANOWIENIE

Dnia 23.03.2017r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S.– Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 2kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu K. W. (W.) s. B.** i A., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbycie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 17.01.2017r., sygn. akt II K 573/16 za czyn z art.244kk **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany K. W. wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbycie, poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 573/16 S.R.S.. We wniosku podniósł, iż dobrowolnie płaci alimenty na dziecko z poprzedniego związku, zaś obecnie mieszka wraz z konkubiną i synem na stacji a nadto pozostaje jedynym żywicielem rodziną.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez skazanego. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie (...) nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących skazanego lub jego rodziny. Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu skazanemu zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją materialną lub życiową skazanego. Skazany chcąc rozwiązać należycie sprawy związane z trudną sytuacją materialną bądź osobistą powinien zwrócić się przed osadzeniem w izolacji więziennej o odroczenie wykonania kary a po osadzeniu o udzielenie przerwy w karze. Zatem, Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art. 43la§1kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym (art.43 la§2 kkw).

Jak wynika z analizy dokumentacji wykonawczej, wyrokiem z dnia 17 stycznia 2017r. w sprawie IIK 573/16 Sąd Rejonowy w S. wymierzył K. W., za czyn z art.244kk, karę 4 miesiące pozbawienia wolności. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 25 stycznia 2017r.

Z odpisu tego orzeczenia wynika, że skazany w dniu 23 kwietnia 2016r. w prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 20 lutego 2015r., sygn. akt XIV K 711/14 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na okres 5 lat.

Wskazać trzeba, że orzeczenie wobec skazanego bezwzględnej kary pozbawienia wolności oznacza, że w ocenie Sądu meriti jedynie pobyt w izolacji więziennej może skłonić skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od popełniania czynów sprzecznych z prawem. Z art.79§1kkw wynika, że skazanego na karę pozbawienia wolności sąd wzywa do stawienia się w wyznaczonym terminie w areszcie śledczym, położonym najbliżej miejsca jego stałego pobytu, wraz z dokumentem stwierdzającym tożsamość. Sąd może polecić doprowadzenie skazanego do aresztu śledczego bez wezwania. Zatem, odbywanie kary w (...) jest wyjątkiem od tej zasady.

Z zebranych dowodów wynika, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Z informacji z (...)z dnia 24.02.2017r. wynika, że skazany był 5-krotnie, w tym 3-krotnie za przestępstwa tego samego rodzaju polegające na naruszenia zakazu sądowego, z art.244kk w sprawach: II K 1192/11, II K 1228/12 oraz II K 573/16.

Przypomnieć należy, że w sprawie XIV K 711/14 skazany korzystał z zezwolenia na odbywanie kary 3 miesiące pozbawienia wolności, w systemie dozoru elektronicznego, na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 16.04.2015r. Ustalono, że w dniu 19.07.2015r. skazany wykonał w całości karę w systemie (...), zaś w dniu 23 kwietnia 2016r. ponownie dopuścił się przestępstwa z art.244kk za które został prawomocnie skazany, w sprawie II K 573/16 S.R S.. Zatem, odbywanie kary pozbawienia wolności warunkach poza jednostką penitencjarną czyli bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW nie skłoniło skazanego zmiany nagannej postawy.

Zdaniem Sądu to oznacza, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, wobec którego uprzednio zapadły wyrok skazujący nie zmienił jego nagannej postawy i nie powstrzymał go od ponownego naruszania porządku prawnego.

Tej oceny nie zmienia fakt iż wywiadu kuratora sądowego z dnia 24.02.2017r. wynika, że skazany aktualnie w miejscu zamieszkania, zachowywał się poprawnie. Wskazać należy, że skazany posiadając pozytywną opinię środowiskową popełnił szereg przestępstw także pod wpływem alkoholu. Okoliczności popełnienia czynu wynikającego z wyroku wskazują na to, że poprawna opinia środowiskowa nie gwarantuje że skazany zmieni dotychczas tryb życia i zaniecha popełniania kolejnych przestępstw.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w (...), jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane bez konieczności kierowania skazanego do odbycia kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w warunkach nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW.

Istotne jest to, że skazany odbywając karę w miejscu stałego pobytu zdany jest przede wszystkim na samego siebie w zakresie realizacji celów kary czy kontroli swojego zachowania.

Zważywszy więc na dotychczasową karalność skazanego za przestępstwa skierowane przeciwko wymiarowi sprawiedliwości należy uznać, że jest on osobą w znacznym stopniu zdemoralizowaną, mającą skłonności do naruszania porządku prawnego, w tym popełniania czynów karanych tego rodzaju.

W tej sytuacji, postawa i sylwetka skazanego nie dają podstaw do sformułowania wniosku, że skazany w warunkach poza jednostką penitencjarną będzie funkcjonować właściwie, w tym przestrzegać porządku prawnego i stosować się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym popełnianie czynów karalnych tego samego rodzaju polegających na naruszaniu zakazu sądowego oraz uprzednie odbywanie kary w systemie (...) i powrotność na drogę przestępstwa pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.623kpk w zw. z art.1§2kkw.